

ZAKLJUČEN KROŽEK ESPERANTA V NOVEM MESTU

V četrtek, 22. februarja 2018, se je na Razvojno-izobraževalnem centru (RIC) Novo mesto uspešno končal 30-urni študijski krožek osnov esperanta »Esperanto – ključ do enakopravnega mednarodnega komuniciranja«..

Zaključek je potekal v okviru rednih četrtkovih srečanj na omenjenem RIC. Ob tej priložnosti je mentor krožka in promotor esperanta z mednarodnim izpitom, mag. Anton Mihelič, najprej predstavil vsebino in potek krožka, ob tem pa udeležence spomnil na Dan maternega jezika, 21. februar, ter na objavo intervjuja s predsednikom Združenja za esperanto Slovenije (ZES), Janezom Zadravcem, v Nedeljskem dnevniku, pod naslovom »Govorim esperanto, ščitim svoj jezik«. Mihelič je udeležencem srečanja tudi prenesel pozdrave predsednika ZES, ki se zaključka ni mogel udeležiti. Sledil je prikaz znanja esperanta in sicer petih krožkaric, ki so vztrajale vseh 10 srečanj, ki jih je krožek zajemal in kot rezultat marljivega dela pokazale solidno osnovno znanje jezika. Krožkarice so v esperantu in slovenščini pripovedovale o dejavnostih na samem krožku. Svoje predstavitve so prijetno popestrile s petjem v esperanto prevedenih pesmi Marko saltas (Marko skače) in Ĝojigas min vivo kampara (Veseli me življenje podeželjsko oz. priredba slovenske ljudske Luštno je res na deželi).

V.d. direktorja RIC, Gregor Sepaher je v svojem nagovoru med drugim izrazil navdušenje, da se je zgodil tudi krožek esperanta na RIC in esperanto je po njegovem potrebno vpisati na poseben steber jezikov, ki obstaja na RIC.

Mentor Mihelič in gospod Sepaher sta nato krožkaricam podelila potrdila o obisku krožka, nato pa so si udeleženci ogledali priložnostno razstavo izdelkov z vsebinami, obravnavanimi na samih krožkarskih srečanjih. Prisotni udeleženci prireditve so pokazali precejšnje zanimanje za esperanto, Mihelič pa jih je spodbudil k navduševanju njihovih sorodnikov, prijateljev in znancev za učenje esperanta.

Srečanje je krasila tudi esperantska zastava, mentor pa je krožkaricam podaril tudi priponke »Mi parolas Esperanton«, kar so si udeležence s posebnim zadovoljstvom pripele na svojo obleko.

Tako Mihelič, kot Sepaher sta čestitala udeleženkam krožka za uspešen zaključek izobraževanja. Mihelič se je posebej zahvalil RIC, posebej pa gospema Simoni Pavlin in Belindi Lovrenčič, za vzorno sodelovanje z vso potrebno tehnično podporo in koordinacijo pri izvedbi krožka.

Dogodek se je zaključil s prijetnim klepetom in druženjem ob slastnih prigrizkih in napitkih, ki so jih prispevale krožkarice in mentorjeva žena Reneja. Ob slovesu je bilo iz ust krožkaric slišati zadovoljstvo nad izvedeno izobraževalno obliko, tako z vsebinskega kot tudi mentorskega vidika.

Krožek je dosegel zastavljene izobraževalne cilje, posebej pa je pohvalno, da je z javnimi objavami na spletnih straneh mentorja in RIC ter v spletnih medijih javnega obveščanja in z omenjeno razstavo dosegel tudi akcijske cilje, saj je na določen

način spodbudil del splošne javnosti k morebitnemu poznejšemu vključevanju le-te v gibanje za esperanto.

Krožek je bil izveden v že omenjenih 10 srečanjih, potekal pa je od 8. decembra 2017 do 22. februarja 2018 in sicer vsak petek po 3 učne ure, razen četrtkovega zaključka.

Udeleženske so se seznanile s pojmi, nastankom in zgodovino esperanta, posebej pa še s prizadevanji za popolno mednarodno uveljavitev tega jezika, ki je enako tuj in enako lasten za sleherni narod na svetu. Poseben poudarek je bil dan pomembnim lanskimi obletnicam v esperantskem gibanju ter življenju in delu utemeljitelja esperanta, Ludvika Lazarja Zamenhofa.

Osrednje mesto v krožku je pripadalo osvajanju osnov esperantske slovnice in to s pomočjo spletnih in klasičnih učnih sredstev. Za vsako srečanje je bil pripravljen poseben učni list, po katerem je potekalo delo na samem srečanju, kakor tudi samostojno delo krožkaric doma. Vlaganje učnih listov v posebne mapice je pomenilo »rastoče delovne zvezke«, kot pomembno učno gradivo za poznejše samostojno učenje esperanta.

Srečanja so vsebovala reševanje različnih vaj, klepet, branje in prevajanje spletnih in klasičnih tekstov ter celo petje esperantskih pesmi, igro in gibalne vaje. Bila so to prijetna druženja ob skrbno pripravljenih učnih urah, pestrimi PP-projekcijami in vzornim medsebojnim sodelovanjem udeleženk in mentorja.

V potrditev navedenega navajamo v nadaljevanju mnenja o krožku, ki so jih podale marljive udeleženske.

- **Nežka But:** *„Spoznavanje z nekoliko pozabljenim esperantom, je bilo zanimivo, pa tudi naporno. V krožku ni bilo dovolj samo pasivno sprejemanje novega znanja, ampak je bilo treba doma pošteno delati. Naš mentor nas je tedensko zasipaval z nalogami in nas potegnil v krog svojega esperantskega navdušenja. Brez učenja ne bi bilo napredka. Zdaj sem ponosna nase, da sem vztrajala, ker sem bogatejša za novo znanje.“*
- **Vida Majerle:** *„Z krožkom Esperanta sem zelo zadovoljna. Na krožku se med prisotnimi zelo dobro počutim. Najbolj mi je všeč, da se izgovarja tako kot se piše, v primerjavi z angleščino. Le malo imam slabo vest, ker ne znam dobro, včasih ne sledim, počutim se izgubljeno. Verjetno imam premalo časa. Morda pa bo prišlo kasneje, ko ne bom pod kakšnim pritiskom. V zadnjem času imam probleme s prevajanjem, nimam nekakšnega sistema. Sicer pa se vam najlepše zahvaljujem za vse, ste zelo dober, razumevajoč mentor. Obenem se tudi opravičujem za napake, ki jih delam.“*
- **Marija Jaklič:** *„Ko je RIC Novo mesto v tem šolskem letu razpisal tečaj esperanta, sem se takoj prijavila. Hotela sem videti, kakšen jezik je to. Mislila sem si, saj lahko tudi neham hoditi h krožku, če mi ne bo všeč. A sem vzdržala do konca in niti enkrat nisem manjkala. Zasluge za to ima seveda tudi naš profesor, mag. Anton Mihelič, ki nas je znal motivirati za učenje. Ob koncu vsakega tečaja, ki je trajal po 3 šolske ure, sem*

si mislila, kaj bo novega prihodnjič. Gospod Mihelič nam je vedno poslal novo gradivo po e-mailu že pred krožkom. Tako smo bile ves čas zelo zaposlene z učenjem.

Seveda še ne znam vsega, kar smo se učili, a bom lahko nadaljevala s samoizobraževanjem, saj nam je priskrbel učbenik in slovarje ter nam pokazal možnosti učenja preko interneta.

Posebno dober je bil način dela našega mentorja. Nikoli ni pokazal kakšne nestrpnosti ali jeze, če ni šlo vse po načrtu.

Vedno je bil prijazen, ustrežljiv in dobre volje. Pri posredovanju znanja po je bil zelo sistematičen, nazoren in vztrajen.

Za vse to sem (smo) mu zelo hvaležna.“

- **Marinka Praznik:** *„Hvala Ti za odlično podajanje učne snovi in vodenje esperantskega krožka. Zelo učinkovito in domiselno si nas motiviral, da smo se pravilno učile.*

Učne snovi je bilo veliko, potrebno je bilo dosti časa, da sem snov predelala in se pripravila na naslednje srečanje. V tem kratkem času sem se veliko naučila. Zadovoljna sem, da sem spoznala osnove esperanta in bom lahko nadaljevala z učenjem po učbeniku in spletnih straneh.«

- **Bosiljka Zupančič:** *„Že kot najstnica sem imela učbenik esperanta in se ga želela učiti. Pa ni prišlo do tega.*

Lansko jesen sem se razveselila RIC-ovega razpisa za 30-urni esperantski krožek. Prijavila sem se in niti za trenutek nisem odločitve obžalovala.

V teh 30 urah nam je naš skrbni mentor Tone dal uvid v ta umetni jezik. Prav uživala sem in osvajala osnove zelo enostavne slovnice, besedotvorja. Koliko manj truda, kot pa pri učenju ostalih svetovnih jezikov!

V krožku smo dobile solidno osnovo in morale smo se na ure pošteno pripravljati. Ni mi žal, saj se mi je odprl nov svet univerzalnosti.

Brez mentorjevega spodbujanja, raznovrstnih nalog, vaj, skrbno pripravljenih ur bi bilo vse mnogo težje.

Dankon Tone pro viaj entuziasmo kaj pacienco kun ni. Ĉiu vendredo estis la tago de interesa laboro kaj ĝojo.“

Tekst: A.M.

Foto: R.M.